

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ

'Υπάρχει σήμερα γενική γνώμη ότι στα περασμένα χρόνια οι άνθρωποι ζούσαν πολύ περισσότερο από τους σημερινούς. Αυτό όμως δεν είναι αληθές. Από τις άνασκαφές που έγιναν σε διάφορους αρχαίους τάφους, οι επιστήμονες έβγαλαν το συμπέρασμα ότι οι περισσότεροι από τους ανθρώπους της αρχαιότητας ζούσαν μόνο 20—30 χρόνια. Επίσης ή σχετικές έρευνες που διεξήχθησαν τελευταία μεταξύ των πρωτογόνων φυλών που ζουν ακόμη σε διάφορα μέρη της γης, απέδειξαν ότι ή μέση διάρκεια του βίου των ιθαγενών των φυλών αυτών είναι πολύ μικρότερη, παρά των πολιτισμένων και προοδευμένων λαών. Δεν είναι λοιπόν αλήθεια αυτό που υποστηρίζουν πολλοί, ότι δηλαδή ο Έλληνας και ο Λαίωτος της σημερινής ζωής λιγοστεύουν τη διάρκεια του βίου. 'Απεναντίας, ή σχετικές στατιστικές αποδεικνύουν το αντίθετο. 'Από τις στατιστικές αυτές βγαίνει το συμπέρασμα ότι από 50 χρόνια τώρα, ή μέση διάρκεια της ζωής των πολιτισμένων λαών της Εύρωπης έχει αυξηθεί άρκετα. Και προς απόδειξιν, ίδού ή σχετική στατιστική ενός Γερμανού επιστήμονος, ο οποίος έκανε σοβαρές μελέτες σε 10 χώρες της Εύρωπης:

Table with 2 columns: Country (Διάρκεια βίου το 1860) and Life Expectancy (Το 1925). Rows include Δανία, 'Ολλανδία, Σουηδία, 'Αγγλία, Νορβηγία, Γερμανία, Βέλγιον, Γαλλία, and 'Ιταλία.

"Όπως βλέπετε λοιπόν, οι άνθρωποι ζουν σήμερα πολύ περισσότερο από άλλοτε. Ποιές άραγε είναι ή αιτίες; 'Ασφαλώς ή καλύτερη και υγιεινότερη ζωή που ζούμε σήμερα. 'Επίσης χάρις στις μεγάλες προόδους της επιστήμης, ή τρομερές επιδημίες που θέρριζαν άλλοτε ολόκληρες χώρες, παρουσιάζονται τώρα πολύ πιο σπάνια και με πολύ μικρότερη ένταση. Και αν ακόμη παρουσιασθούν, οι γιατροί κατορθώνουν γρηγορά να τις καταπολεμήσουν, με τα άσφονώτερα και τελειότερα μέσα που τους δίνει ή σημερινή πρόοδος της επιστήμης.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΗ ΧΩΡΙΣ ΠΟΡΤΕΣ

Στις 'Ηνωμένες Πολιτείες της 'Αμερικής υπάρχουν εν όλω 3.000 φυλάξεις, ή οποίες φιλοξενούν 500.000 καταδίκους.

'Η 'Αμερικανικές φυλάξεις κοιάζουν περισσότερο με... Ξενοδοχεία, παρά με τόπους τιμωρίας. Οι δεσμοφύλακες βρίσκονται σε έγκάρδιες σχέσεις με τους φυλακισμένους. Μπορεί μάλιστα να έζη — για ώρα χωρίς — ολόκληρη ολόκληρη με μυθραλλιοβόλα, βόμβες και διακρογόνα αέρια. 'Όλα αυτά όμως χρησιμοποιούνται στην ανάγκη. 'Όλο τον άλλο καιρό δεσμοφύλακες και φυλακισμένοι βρίσκονται σε άριστες σχέσεις.

Το να είναι όμως κανείς φυλακισμένος στην 'Αμερική, δεν σημαίνει ότι ζει κλεισμένος μέσα σε ένα κελλί. 'Υπάρχουν βέβαια και μερικοί φυλακισμένοι που κρατούνται άπρωτοι αόστηρα μέσα στα κελιά τους, αλλά αυτοί είναι ελάχιστοι. 'Όλοι οι άλλοι είναι ελεύθεροι... 'Ελεύθεροι δηλαδή μέσα στη φυλακή τους, ή οποία συνήθως είναι άρκετά εύρύχωρη. Μερικοί μάλιστα φυλακισμένοι είναι και χωροεκπαικώς «ελεύθεροι». Μπορούν δηλαδή να βγαίνουν την ημέρα και να περπατούν στις δουλειές τους, το βράδυ όμως είναι υποχρεωμένοι να γυρίζουν και να κοιμούνται στα κελιά τους.

Μέσα στη φυλακή ο καταδίκος είναι ελεύθερος να κινήσει όσο θέλει. 'Επίσης έχει το δικαίωμα να τηλεφωνή μία φορά την ημέρα στους συγγενείς και φίλους του. Για να παρηγορηθεί για τον περιορισμό του, που δεν του επιτρέπεται να γυρίσει στον κόσμο, έχει στο κελλί του ραδιόφωνο, με το οποίο μπορεί να πάρη ειδήσεις και συναυλίες από όλα τα μέρη της γης. Κάθε βράδυ βλέπει επίσης κινηματογράφο, και μία φορά τη βδομάδα θέατρο ποικιλίας.

Τα σπέρτ είναι, φυσικά, τελείως ελεύθερα για τους φυλακισμένους. Κάθε φυλακή έχει και το γήπεδό της για άθλητικά παιχνίδια. Σχημά δε γίνονται άγώνες φουτ-μπαλ μεταξύ των καταδικών.

Οι 'Αμερικανοί λένε για να δικαιολογήσουν το σύστημα τους αυτό: «Κλείνουμε τον καταδικο στη φυλακή για να διορθωθεί και να γίνη τελείως και νομοταγής πολίτης. Δεν ξεχνούμε όμως ότι κάθε φυλακισμένος είναι συγχρόνως και άνθρωπος».

Το σύστημα των φυλάκων των 'Ηνωμένων Πολιτειών άρχισε να εφαρμόζεται σιγά-σιγά και σε άλλα κράτη. Τελευταίως μάλιστα χτίστηκε στην Κούβα μία... 'Αμερικανίζουσα μεγάλη φυλακή, ή «τελεία φυλακή», όπως την ονομάζουν ή έφημερίδες του τόπου.

'Η φυλακή αυτή άποτελείται από πολλά κτίρια σχήματος κυκλικού, μέσα στα οποία κρατούνται σήμερα 3.000 καταδικοί. 'Η μεγάλη αυτή φυλακή ξεπερνάει σε νεωτερικότητα τις αυτές τις 'Αμερικανικές. 'Έχει άθουσες ύποδοξης, έτσι φτιαγμένες, που να ανταποκρίνονται οι φυλακισμένοι και να νομίζουν πως είναι ελεύθεροι.

'Επίσης στη φυλακή αυτή της Κούβας δεν υπάρχουν κιάγκελα. Τα κελιά όλα είναι χωρίς πόρτες και βλέπουν όλα σε ένα διάδρομο. 'Ετσι, μέσα και νύχτα οι καταδικοί μπορούν να επικοινωνούν ελεύθερα μεταξύ τους, υπό την επίβλεψη, φυσικά, των δεσμοφυλάκων.

Μολταταύτα, ή πειθαρχία της φυλακής αυτής είναι άσπληροτάτη. Κάθε άπάτηρα δραπετευσέως τιμωρείται πάντοτε με θάνατο. 'Όλοι οι φυλακισμένοι είναι υποχρεωμένοι να εργάζονται, άλλοι στα εργαστήρια της φυλακής και άλλοι στα γύρω χωράφια. Πολλοί από αυτούς γίνονται ράφτες ή παπουτσιδές. 'Άλλοι μάλιστα μαθαίνουν στο σχολείο της φυλακής να διαβάζουν και να γράφουν. 'Ετσι, βγαίνοντας από εκεί μέσα, έχουν όλα τα έφάρδια για να ζήσουν σαν τίμοι και χρήσιμοι πολίτες.

ΑΝΕΚΔΟΤΑΚΙΑ

Η ΔΙΑΒΟΛΟΓΥΝΑΙΚΕΣ

Κάποιος άτυχης σύζυγος, που ποιάς ξέρει τί μαρτυρική συζυγική ζωή πέρασε, είχε σχηματίσει μία τέτοια έντύπωση για τις γυναίκες, που τις θεωρούσε όλες γενικώς σατανικά δημιουργήματα. 'Αποφάσισε λοιπόν να αναθρέψη τον γιού του μακριά από τον κόσμο, σε ένα μέρος που να μην υπάρχουν γυναίκες, «οι φορτίς αυτού του δλέθρου και της καστροφής», όπως τις αποκαλούσε. Παρέδωσε λοιπόν τον γιό του σε έναν παιδαγωγό, με τη ρητή έντολή να τον αναθρέψη μακριά από την κοινωνία, να μη του επηρεάσει ποτέ να κατέβη σε χωριό ή σε πόλη και να μην του αναφέρει ποτέ τί λέξι γυναίκα.

'Όταν το παιδί έγινε 16 χρονών, πήγε ο πατέρας του και το πήρε να το κατεβάσει στην πόλη.

Στο δρόμο, το παιδί κιντούσε με μεγάλο ενδιαφέρον κάθε γυναίκα που περνούσε πλάι του και τέλος ρώτησε τον πατέρα του τί είδους άνθρωποι ήσαν αυτοί με τα φουστάνια και τα μακριά μαλλιά.

— Αυτοί, παιδί μου, είναι οι λεγόμενοι διάβολοι! του είπε ο μισογίνης πατέρας του.

'Όταν έφτασαν στο σπίτι, ο πατέρας ρώτησε τον γιό του ποιά πράγμα τού άρεσε περισσότερο από όλα είδε μέσα στην πόλη.

— Αυτοί οι διάβολοι, πατέρα, πάντρησε το παιδί, με τα φουστάνια και τα μακριά μαλλιά!...

Κόκκαλο ο άδυσόπλητος μισογίνης...

ρετος καθαριστής και καλλιφάνος αοιδός — και πολλές φορές και ή γυναίκες δεν έλειπαν από την παρέα, που σύναζε στο έξοχικό σπίτι του ποιητή, στη «Βρύση», όπου λάβαιναν χώραν ή συγκεντρώσεις. Την εποχή αυτή ο Σολωμός ήταν ένας γλεντζές και ή λαϊκές ταβέρνες της Ζακύνθου συχνά δέχθηκαν την επίσκεψη του ποιητή και της παρέας του. 'Αν και άριστοκράτης και ένας από τους πλουσιώτερους Ζακυνθινούς, άναγωνισμένος κόντης — πράγμα που τότε σήμαινε πολλά — μολταταύτα ο φιλελεύθερος Σολωμός είχε ρίξει τις προλήψεις και έννοουσε να ζήσει στη Ζακύνθο, όπως και στην 'Ιταλία τα φοιτητικά του χρόνια, πίνοντας, γλεντώντας και διασκεδάζοντας. Μή λησμονούμε πως ήταν νέος, ώριμος, ύπεροχα μορφωμένος, με τρόπους ευγενεζώτατους, άυτοσχεδιαστής έρωτικών στίχων, που δημοσίευσε στα 1822 με τον τίτλο «Rime Improvisate» και όπου θεοποιούσε πολλές ώριμες Ζακυνθινές, ποιητής, τέλος, του «'Υμνου» που τον δόξασε. Και μολταταύτα, ή σατιρική και περιγελαστική του διάθεση νικούσε όλους αυτούς τους τίτλους και κάθε βράδυ δεν παρέλειπε να δέχεται τον Ροΐδη και τη γλεντζέδικη παρέα του.

Είπε πρωτοχρονιά του 1824 και ο ποιητής περιμένει τον έρχομό του παράδοξου γιατρού, για να αρχίσει το γλέντι. 'Η παρέα ένεδρεύει στα δωμάτια έτοιμη... 'Επί τέλους, φτάνει ο Ροΐδης. Πρόκειται να διαβάσει τη «Νονενα», δράμα του. 'Ο Σολωμός άπαθανάτισε τη βραδιά αυτή στη σάτυρα «'Η πρωτοχρονιά»:

"Έντονε μαμουριασμένος στα γραμμάτια γεμμένους. Βρέ άψησέ τα τάχερα κάνε στρόμφαις. 'Ελα δά! Σπυδάξε να σε στήμαρουνε τρέχα λάουρες να πάρης. — Να πετιέται ο Ταβουλάρης στα πιο όμορφα, που λές, που δεν άκουσα ποτέ μου, Μζιτ και πράματα καινούργια, που μετράρουνε μουλούρια. Μζιτ και ή πέγνα πράμα ρέει που κάνει άνθρωπο και κλαίει Μζιτ και λίγο νοστιμύεσσα. Με το «Μζιτ» ο Ροΐδης έννοουσε την έμπνευση. ΦΑΝΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

